

EDITURA PARALELA 45

A V A N P O S T

Proza

Redactare: Cosmin Peța
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BORA, CĂLINA

Dragostea are picioare lungi / Călina Bora. - Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2818-3

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

CĂLINA BORA

dragostea are
picioare lungi

Editura Paralela 45

Ești atât de departe, câteodată, că mi se taie suflarea. Pur și simplu, încâlzești lucrurile dintre noi și fugi aproape imediat, ca și când n-ai avea curajul să duci iubirea asta până la capăt.

Sufletul meu fierbe și suferă!

Cred că strădania de a înțelege lucrurile întotdeauna naște suferința. Încerc să te înțeleg și sufăr înțelegându-te. Te mângâi, când mă vrei aproape, și iau toate trântele, când dispari, ca o zână ce nu-și poate înfige ghearele în gheață. În orice caz, cele mai bune lucruri pe care le cunosc rămân fața și râsul tău.

*

Klara avea ceva straniu în ochi. Parcă n-ar fi fost nicăieri sau parcă ar fi fost în toate locurile deodată. Avea un fel de sălbăticie în ea, ceva care nu poate fi pus lângă lucrurile cu care te întâlnești zilnic. În seara aia, abia mi-am revenit. N-am mai băut cafea, niciuna nu a fost în stare să bea cafea. Am comandat o sticlă de vin Porto și toată seara am discutat despre criza ei și despre faptul c-am vrut s-o părăsesc.

Iartă-mă, dar n-aș mai fi stat cu ea o clipă.

N-am putut.

Ți-a fost milă?

Nu milă, Kristina. Când ții la cineva, nu ți-e milă. Nu voiam s-o las singură, o iubeam. Se pare că sunt situații în care iubirea te slăbește. Te face să depinzi. Îi promiseseam că niciodată n-am să plec, că niciodată... n-am să mă duc dracului.

Spune-mi un lucru, și cu asta o putem lăsa moartă, ea câte lucruri ți-a promis? Și dacă a făcut-o, câte promisiuni a respectat?

Problema sunt eu, Kristina. Eu i-am promis. Eu... nu știu exact cum să-ți explic. Sunt o persoană care se ține de cuvânt, indiferent de situația în care ajung să fiu pusă.

Rahat turcesc, bine? Promisiunile pot fi foarte bine încălcate, doar n-o să ajungi să faci lucruri cu care să nu fii de acord și nici să fii în relație cu cineva care nu merită. Recunoaște că te-ai temut. Nu-i nicio rușine. Și eu m-aș fi temut într-o situație de genul.

M-am temut și știam foarte bine că despre teamă este vorba, doar că n-am vrut să recunosc din cauza promisiunii. Vezi, tot la nenorocita de promisiune ajung. De fapt, n-am vrut să plec, s-o las așa, în aer. Mi se părea c-aș fi învinuit-o exact pentru ceea ce era și tocmai asta voiam să evit.

Ascultă, Katalin, câteodată, e bine să-i spui omului ce ai de spus. Mi se pare absurd să fii responsabilă pentru boala ei. Și încă o chestie. Cumva, nu știu de ce, tu vrei încă s-o ții în slăvi pe Klara și nu mi se pare corect. Față de tine și chiar față de ceea ce-ai promis. Tu știi până unde a fost vina ta.

În fine, poate că ai dreptate și bat apa-n piuă. Tu poți vedea lucrurile cu alți ochi. Poate că le vezi chiar mai bine decât mine.

Pot merge până-n pânzele albe cu ceea ce cred. Ea a profitat de tine și tu te-ai lăsat. De ce te-ai lăsat, zâno? Aici e buba și răspunsul întregii povești.

De ce? M-am pierdut în mine, nu m-am lăsat. Apoi, când am observat c-o iau serios pe ulei, m-am străduit să-mi revin. Și n-am putut s-o fac ca lumea, pentru că mă țineam de Klara și de toată hidoșenia relației noastre, or, treaba asta mă ducea la fund, exact ca un bolovan care te trage în adâncuri. Klarei să-i fie bine. Klara să aibă totul. Klara să fie fericită. De parcă femeia asta ar fi fost pielea de pe mine.

Mai dă-o dracu' pe Klara asta! Dacă iubirea nu vine din ambele părți, ia-ți gândul. Citește mai bine un roman de dragoste. E cea mai bună metodă, pe cuvânt.

Kristina se ridică, deși n-a apucat să mănânce. Se pare că povestea ta i-a tăiat pofta de mâncare. În local, intră alți clienți. Crăp de ciudă, când văd că privirea ți se lungește în urma ei.

În fiecare zi, iei prânzul aici. Trebuie s-o vezi pe Kristina. Nu a fost așa întotdeauna. Când ai venit prima dată aici, Kristina n-a contat pentru tine mai mult decât colegele ei. I-ai urmărit numai mâinile, nici măcar n-ai privit-o. Lua comanda, aducea comanda, încasa, mulțumeai și plecai.

Venind din ce în ce mai des și comandând întotdeauna de la ea, ai început să faci din ieșirile astea o zonă de confort, așa cum fac oamenii pe care nimeni nu-i așteaptă acasă.

Tu erai așteptată acasă, dar n-ai vrut niciodată să vezi lucrul ăsta.

Întâi, ți-au plăcut mâinile Kristinei. Degetele lungi și puternice. În altă zi, a început să-ți placă vocea Kristinei, gesturile Kristinei, ochii de culoare prea închisă pentru o visătoare.

Nu știi dacă ai analizat-o exact așa, dar știi sigur că femeia are o putere a gesturilor, pe care n-ai mai văzut-o nicăieri.

Te-ai trezit că nu-ți mai iese din minte și de atunci a fost prea târziu pentru orice altă mișcare din partea mea. Pusă față-n față cu momentul capital, cu condamnarea ta la dragoste, n-ai avut încotro decât să joci cum ți se cântă. Și ție îți cânta dragostea, păunul ăsta nenorocit care te privește cu toți ochii deodată și care te lasă fără cuvinte.

Încerc să te salvez, dar se pare că ziua aia, ziua în care ți-ai dat seama c-ai vrea s-o ții în brațe pe Kristina, este mai puternică decât tot ceea ce pot face. Inclusiv dacă ți-aș servi păunul la cină!